EN VISE

OM MARTHA.

Nathanson

173

SIMONSEN & CO. NYHAVN 11

Mel.: Herr Madsen, Herr Madsen.

:|: Om Martha, om Martha, jeg her nu synge vil :|:
Til Lyst og til Trøst og til Fryd og til Gammen
Vil jeg nu fortælle Jer Alle tilsammen
Om Alt det, om Alt det, der sidst er hende hændt.

:|: Her gik hun, her gik hun og var slets ingen Ting, :|:
Blandt Søstreflokken var hun den Lille,
Fandt aldrig noget ret at bestille,
Og derfor, og derfor hun drog til Hamborg hen.

:|: Da hun nu, da hun nu først borte var herfra, :|:
Saa var der ej Ende paa al den Længsel
Som og en umaadelig Hjærtenstrængsel
Hos hendes, hos hendes den store Venneflok.

:|: Til den nu, til den nu hun skrev den lange Dag, :|:
Til Store, til Smaa, til Marjane og Ester
Om Baller, om Herrer, Komedier og Fester
Og Meget, ja Meget, som Hjertet fryde kan.

:|: Det blev nu, det blev nu en umanerlig Frost, :|:
Vandene frøs, samt Fødder og Hænder,
Sneen den føg og det klapred i Tænder,
Og det var, og det var slet ingen rar Musik.

:|: Hun tænkte, hun tænkte: Hvad skal det blive til? :|:
Jeg ikke for Frost kan komme paa Gaden
Ejheller til Venner derinde i Staden.
Dog Hjærtet, dog Hjærtet bestandigt varmt var.

:|: Det mærked, det mærked sig flux en *Ungersvend*, :|:
Han indsaa strax at hun var den Rette,
Mens ikke det Ringeste aned' Rosette.
Der tro'de, der tro'de, han kom for hendes Skyld.

:|: Han spurgte, han spurgte: Vil Du nu være min. :|:
Og frejdig med mig vandre Livet tilsammen.
Skal inden St. Hansdag en Præst sige Amen,
Og tro ej, nej tro ej, at det er Eventyr.

:|: Den Frier, den Frier, det var en prægtig Fyr, :|:
Fra Brasilien han kom, hvor Dom Pedro er Kejser,
Gid Sække han der tjene fuld al Mill-Rais'er
Og derpaa, ja derpaa snart komme hjem igjen.

:|: Til Bryllup, til Bryllup kom Folk fra Land og By. :|:
Venner og Frænder samt „Hvide“ og „Sorte“,
Mange man ønsked' at se, blev dog borte,
I Tanken, i Tanken de sikkert dog er her.

:|: Og *Georg*, ja *Georg*, det er vor Brudgoms Navn, :|:
Med *Martha* til Santos han rejser nu sammen.
Gid længe de leve i Lykke og Gammen,
Og derpaa, ja derpaa, tøm Glasset ud tilbunds.

[illegible] var [illegible]

for [illegible]

[illegible] alene for de [illegible] Tid og [illegible]

men [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] har [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] at [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] til [illegible] [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]

173.1

Til

Martha Nathanson

fra

en Veninde.

* * *

Den 24de Juni 1888.

Trykt hos Martius Truelsen. Kjøbenhavn.

Mel.: Det Aar, da Kätchen Renz stak af!

I fjor, da Martha stak herfra,
Sang hun nok saa glad: »Tra la la la la la,
I Hamborg jeg mig more vil,
Der skal det gaa lystigt til;
Naar snart jeg kommer hjem igjen,
Begynder vi vort gamle Spænd!«
Men saa hun andre Tanker fik,
Hør nu blot, hvordan det gik:

Fra Santos kom en Ungersvend,
Strax han Martha saa, for hendes Fod han laa;
Og hun i ham blev ganske væk,
Tænk Jer bare, hvilken Skræk!
Han friede, og hun sa' ja,
Med Dig jeg rejser glad herfra.
Og alt blev ordnet i en Fart,
Og nu er det klappet og klart.

Ja, nu Du skal først ret herfra,
Og nu synger Götz: Tra la la la la la.
Du skal derhen, hvor Kaffen gror,
Og hvor de mange Aber bor.
For dem Du os ej glemme maa,
Vi haabe, Du vil tænke paa
Veninderne, Du havde kjær,
Da Du gjorde Grin her.

Mel. Husker Du i Høst. (P. Heise.)

Husker Du den Vinter, da Du som Lene fik
Reddet vor Komedie, da den i Stykker gik.
Husker Du vore Timer i Engelsk og i Fransk,
:,: Skade, at Du dengang ej lærte Brasiliansk! :,:

Ja, kan Du huske Bølle, hvor alle de Birke gro,
Husk, hvor vi os mored' og ofte af Dig lo.
Den Gang, min lille Martha, ingen tænkte paa,
:,: At snart til Brasilien som gift Du skulde gaa! :,:

Mel.: Farvel lille Grethe! (N. Gade.)

Ak! kjære, lille Martha, nu drager Du afsted,
Langt bort til Sydens Lande, vort Ønske har Du med.
Lev lykkelig derude tilsammen med Din Ven,
Kom rigtig snart og ofte til Dannemark igjen.
Farvel, Farvel, lille Martha!

Hør, kjæreste Fru Martha, paa os Du tænke lidt,
Paa Barndommens Veninder, med hvem Du leged' tidt,
De følge Dig i Tanken ud til Dit fjerne Hjem,
Og alle gode Ønsker, de følge med fra dem.
Lev vel! Lev vel, kjære Martha!

Digitized by the Internet Archive
in 2016 with funding from
Boston Public Library

https://archive.org/details/enviseommartha00unse

143.2

Tiſchlied

zur Martha Nathanson

Hochzeits-Feier

von

Fräulein Martha Nathanſon

und

Herrn George Goetz

am 24. Juni 1888.

Hamburg.
Druck der Verlagsanſtalt und Druckerei A.-G.
(vormals J. F. Richter).

Kaffern-Lied.

Melodie aus „Bettelſtudent“ und „Boccaccio“.

Auf daß der Kaffee
Gewinn ihm ſchaffe,
War George befliſſen ſpät und früh,
Bei Behrens Landsberg Companie.
In Londons City
Und Hamburgs Mitte
Hielt ſeine Thatkraft es nicht aus,
Sie trieb ihn weit hinaus! —
Auf nach Santos! Der Kaffee,
Mit Juchhe!
Steigt im Preis dort in die Höh’
Ach Herrje!
Will den Kaffee ſteigen ſeh’n,
So ging er nach Braſilien!

»Den lille Pige«
Schon in der Wiege
Verrieth ſehr forſchen Bildungsdrang
Und rutſchte früh am Boden lang.
Die liebe Kleine
Schwärmt bald für Heine,
Denkt an das Lied vom Fichtenbaum
Und an der Palme Traum.
Auf nach Hamburg! — In der Bruſt
Wanderluſt!
Hat ſie dann wie unbewußt
Fortgemußt!
Und das Glück — es war ihr nah,
Drum ruft ſie: Heil Hammonia!

Denn George, der Kaffer
Und Glück-Erraffer,
Der ahnte immer ſchon prophet’ſch
Das Steigen des »good average«.

Jedoch im Glücke
Fühlt er 'ne Lücke,
Es wurde ihm die Welt zu weit
In ſeiner Einſamkeit!
Auf nach Hamburg! Wo Papa —
Und Mama,
Wo vielleicht von fern und nah —
Sonſt was da!
Wo die Mädchen, jung und ſchön,
Sich ſehnen nach Braſilien.

Bei ſeiner Tante
Weilt 'ne Verwandte,
Als er die Martha dort geſeh'n,
Da war es ſchnell um ihn geſcheh'n.
„Willſt mich begleiten
In ferne Weiten?
Ich führe Dich zu Deinem Glück!"
„Wer bringt mir denn zurück?"
Hoch die Liebe! — Süßer Lohn
Winkt uns ſchon. —
Uns kann Keener! — Jubelton!
Hat ihm ſchon! —
Meine Kaffrin wirſt Du ja,
Dann heißeſt Du: „Kaffrania!"

Am nächſten Morgen
Schon Hausſtandsſorgen.
Doch darin zeigt der liebe Schorſch
Sich ebenfalls gewaltig forſch!
Zum Beiſpiel Stühle
Braucht er nicht viele,
Da ſchon der zweite nichts mehr nützt,
Weil man auf einem ſitzt.
Auch der Waſchtiſch iſt zum Schluß
Ueberfluß, —
Wo man täglich baden muß,
Hochgenuß! —
Ja, Er war zu jeder Zeit
Ein Schmierfink in der Reinlichkeit.

Im Liebesfieber
Nur ſchnell zu Bieber,
Denn ſie will ihn und er will ſie,
Als reizendes Photogra-Vieh!

Der George im Rappel
Kriegt das Gezappel!
Steckt Handſchuh, Geld und Taſchenbuch
In fremden Ueberzug!
Auf nach Glückſtadt — in die Welt
    Reiſt das Geld!
Das vielleicht, wenn er vermählt,
    Juſt ihm fehlt.
Doch der Spaß iſt noch geglückt,
Man hat es ihm zurückgeſchickt!

Von ihrem Manne
Reiſt Mutter Hanne;
Es bangt ſie um die Tochter ſehr,
Sie fürchtet weiteres Malheur!
Als ihr Berather
Naht Schwiegervater.
Galant wie immer fragt er ſie
Zuerſt nach ihrem Knie!
Auf nur Muth! Das junge Paar,
    Das iſt klar!
Sehnt ſich nach dem Traualtar.
    Ueber's Jahr
Wollen wir ſie wiederſeh'n,
Sonſt geh'n wir nach Braſilien.

Auch Vater Meyer
Iſt's nicht geheuer,
Er giebt zwar gern 'ne Tochter fort,
Doch dacht' er nicht gleich an Export.
Was will er machen
Bei ſolchen Sachen?
Sagt Hanne ja! — ſagt Er nicht nein!
Und ſtimmt mit Freuden ein:
Hoch das Brautpaar! — Sein Geſchick
    Liebesglück!
Führt es uns im Sonnenblick
    Einſt zurück!
Drum ein donnerndes Hurrah!
Hoch Kaffer und Kaffrania.

Julius [illegible]

Martha Nathanson

Et Par Kopper tynd Kaffe

ved Middagen.

Den 24. Juni 1888.

Trykt hos N. Herdahl, Gl. Mønt 17. Kbhvn.

Mel.: »Les volontaires« (Metra).
(»Da jeg i Vuggen laa«).

---

1. Kop.

I Hjemmet Martha sad
var altid fro og glad,
me'ns hun broderede
hun Folk kopièrede;
Paa Handelskursus gik
hun, men ej Ry hun fik
undtagen for de Fejl, som hun begik.
Men derimod hun dygtig er min Tro
i Haandarbejde a la »Hedebo«;
skjønt Frosten slemt i hendes Fingre stak
naar gjennem Hullerne det trak.

2. Kop.

I Santos gik vor Ven
og kjøbte Kaffe, men
for megen Kaffe si'er
man Hjertebanken gier;
han fik Beviser paa,
hvor Hjertet kunde slaa;
saa sa'e han »dette kan ej længer gaa;
nu rejser bort jeg fra Brasilien
til Hamborg for at se Familien«;
og strax han Ho'edet fra en Kaffesæk
trak frem og rejste hurtigt væk.

3. Kop.

Da han til Hamborg kom,
han saa sig rigtig om,
for at faa Øje paa
en Brud som vilde gaa
den lange Tur til Sant-
tos, og jo snart han fandt
vor egen Martha knusende charmant.
Og hun hans »brændte Bønner« gav Gehør
skjønt Robert stod og kigged' bag en Dør.
Og som i Eventyret her det gik
S. T. George sin lille Drage fik.

4. Kop.

I Santos kan de tro,
dèr er der godt at bo,
for Varmen dèr er rar,
og navnlig naar man har
(Som Martha — hvad vi véd)
for Frost Tilbøj'lighed,
bli'er over Varmen hun ej kjed
Og da hun sværmer for Zoologi
saa kan hun magelig ihjelslaa ti-
— ja mange Timer med Belærelse
om Dyr i hendes Værelse.

5. Kop.

Nu tænker jeg De véd
om alting god Besked;
og har jeg noget glemt
er det jo meget slemt;
og kan ej gjøres om,
thi Kanden den er tom;
Saa vil til Slutning jeg blot bede om:
De raabe vil en 8—9 Hurra'er
»Zum Heil und Glück für unsern jungen Paar«
for deres Lykke, hvor de drage hen,
og at vi samles maa igjen.

C. Affe.

Jenny Nathanson

Til Brudeparret.

Den 4. November 1888.

J. R. S. MONSENS TRYK.

Mel.: Danmarks dejligst Vang og Vænge.

Slægt og Venner, samlet Alle,
Her ved festligt Lag,
Glæden vil vi nu paakalde
Til en Højtidsdag;
Gamle, Unge, Mænd og Fruer,
Fylder Glas med gyldne Druer,
:|: Lofter det og svigter ikke
Ved den Skaal vi drikke! :|:

Brudehimlen lad den være
Som et smukt Symbol
For de Ønsker, som vi nære,
For den Lykkens Sol,
Der paa Eders Vej skal skinne
Fro og frejdig Eder finde,
:|: Lyse klart med Fred og Hygge,
Hvor I end mon bygge. :|:

Jenny, Adolph, Brud og Brudgom,
Trofast Baandet bandt,
Hjerterne fra tidlig Ungdom,
Alt hinanden fandt;
Kjærligheden borger Lykke,
Stedse Eders Vej den smykke,
:|: Derpaa vore Glas vi hæve,
Brud og Brudgom leve!

En Sang

for

De Unge og Gamle.

Den 4. November 1888.

SIMONSEN & CO NYHAVN 11

Mel.: Jeg synger gjerne om Kongers Magt.

Hvad er der paafærde igjen Idag
I Bredgade, hist i Koncert-Palaiet,
Skal der debatteres en vigtig Sag
Om Told, Politik, om Stats-Vel og Véet?
Nej Intet om dette
Her er at berette;
Til Fest og til Glæde vi Stævne sætte,
Til Brudefærd, til Brudefærd!

Det Par, som i Dag forenet bli'r
Ved eget „Ja-Ord“ og Præstens „Ammen“.
De Begge et vakkert Exempel gi'r
For dem, der vil vandre Livet sammen.
I Alvor samt Glæde,
Kanske og med Spæde;
For Parrets Lykke vi nu ville kvæde
Og juble højt, ja juble højt.

Den Brudgom, ja han er os velbekjendt;
Han virker baade til Gavn og Nytte.
Du stadigt finder hans Navn paa Prent.
Hans Vare vil Tøjet og Huden beskytte.
Hæv derfor Pokalen,
En Skaal for „Normalen“;
Gid den maa bestaa i Kampen mod „Hvalen“,
Sligt Plagiat, sligt Plagiat.

Og Bruden, ja hun er saa flink min Tro,
Hun aldrig laa paa Siden den lade:
Hun sysled' og samled' til venlige Bo,
Som Parret nu bygger i Rørholmsgade.
    Hun syer og hun strikker,
    Hun maler og flikker:
Ja! saadanne Piger paa Gaden ej ligger,
Vær derpaa vis, Vær derpaa vis!

En god Ting, man ikke kan gjøre for tidt,
Og derfor vil Alle, som her er tilstede
Med Glæde nu følge Exemplet mit:
Fyld Glasset til Randen og højt saa det hæve.
    Tøm Skaalen, drik atter
    For Parret vi skatter,
Vi agte det baade som Søn og som Datter,
Vort Brudepar, Vort Brudepar!

Til Bedste her gives et Vers endnu,
En Skaal for dem, fra hvem Glæden mon komme;
Vi Parrets *de Gamle* vil komme ihu,
Forinden at denne Vise er omme.
    Vi mene:
    Helene,
    Samt *Hanne* og *Meyer*.
Tilligemed Døttre og Sønner, de ejer
I Fjærnt og Nær, I Fjærnt og Nær!

1736

Til bruden!

4de november 1888

(Ein flotter Studio - ist was für eine malerin)

Mel: ein flotter studio.

Jenny gik hver mor'en
til fabrikken pæn,
hun ved rundetaarn
malte porselæin;
Men naar hjem hun gik-
hun en herre fik-
med sig under armen
tidt ad gaden hen.

Tænk dem det i længden
kunde ikke gaa;
Der var folk blandt mængden,
som dem begge saa;
Og som til dem sà-
„Det kan vi ej hà-
„I maa jer forlove
„offentlig med ring".

Det var ej saa lige
hurtig gjort som sagt;
Fatter sa' :Min pige
„tåg dig lidt iagt.
„Der kan gaa lang tid-
„før ved eget slid-
„Adolf kan faa lavet
„sig et eget hjem".

Men tilsidst saa fik de
li'egodt lov dertil,
de forlovet rigti'
blev med sang og spil.
Men der gik jo fem-
aar før at han hjem-
kunde føre Jenny
som sin egen brud.

Begge er nu glade
kan de rigt'nok tro
og i Rørholmsgade
16 skal de bo;
Og tro de blot mig-
at hvis deres vej-
falder der forbi vil
de velkommen vær'.

Erik

DEN 4. NOVEMBER 1888.

Mel.: Den lille Fiskerpige.

De Folk, hos hvem vi er til Gilde her,
De mange Skatte har, som ingen fra dem ta'er,
Som ingen fra dem ta'er.
Men netop den, de allermest har kjær,
Med den kom de tilkort, den bliver snuppet bort.
Den bliver snuppet bort.
Den bedste Skat, forstaar De nok,
Det var den store Datterflok.
Snart stor den er ej mer,
Med Sorg de det ser.
Idag igjen den mindre bli'er,
Forældrene det ikke li'er.
Vi saa godt det fatter,
Med en saadan Datter,
Maa man være forberedt
Paa, hvad der i Dag er sket.
Vi saa godt det fatter,
Med en saadan Datter,
Maa man være forberedt
Paa, hvad der er sket.

Thi Jenny kan for Ros ej blive fri,
Hun er et usædvanligt produktivt Geni,
Et produktivt Geni.
Hun maler, saa det gaar som det var smurt
Med Adolfs Smørelse, og det er dygtigt gjort,
Ja det er dygtigt gjort.
Tallerk'ner, Fade, Kopper smaa
Med Biller og med Lopper paa,
Ja selv det lille Bord,
Hun arved' i Fjor.

Hun klipper. syr. filérer godt
Og digter ogsaa nok saa smaat.
Søg. og du skal finde,
Mon det ej er hende.
Der har skrevet Sangen sæl'?
Den Opdagelse var fæl!
Søg. og du skal finde.
Mon det ej er hende.
Der har skrevet Sangen sæl'?
Den var rigt'nok fæl!

Se Philipsen Familiens Læge er,
Skjønt Jenny præker tidt. naar hun kan se sit Snit.
Naar hun kan se sit Snit.
Befat dig ej med den Slags Kunster mer.
Hvordan gik det ej Huth? Aa! frygt blot ej min Snut.
Aa! frygt blot ej min Snut.
Jeg har jo slugt Pontoppidan
Med Hud og Haar. saa nok jeg kan
Kurere Marthas Frost.
Ja vær blot paa Post!
En lille fin Opmærksomhed
Jeg viser Martha jo derved.
Hun mig ikke melder.
Vist det ej fortæller:
Ingen mig mistænke kan
For „Politikens" „kloge" Mand.
Hun mig ikke melder
Vist det ej fortæller:
Ingen mig mistænke kan
For den kloge Mand.

Fabriken er hans rette Element.
For Sæben. det er den, der har gjort ham bekjendt.
Der har gjort ham bekjendt.
Og den er. som han selv. blid og solid.
Den sejrer i hver Strid og lønner ham hans Flid,
Ja lønner ham hans Flid.
Ved den han baned' Vejen frem,

Og skaber nu et venligt Hjem
For sig og for sin Brud,
Som trofast holdt ud.
Gid ingen Sæbebobler maa
Dem mere nu i Vejen gaa.
Gid de leve glade
Udi Rørholmsgade!
Fyld jert Glas til bredfuldt Maal,
Drik saa Brudeparrets Skaal:
Gid de leve glade
Udi Rørholmsgade!
Fyld jert Glas til bredfuldt Maal.
Brudeparrets Skaal!

Anonyma.

* * *

DEN 4. NOVEMBER 1888.

Mel.: At Slyngler hæves til Ærens Top.

Det Tidspunkt synes mig nu er naaet,
Da Brudeparret vort Skudsmaal vi give,
Thi sikkert af Virak de nok har faaet,
Vi vil dem af Illusionen udrive.
Nu er det paa Tide,
At de faar at vide,
Vi kjender saa godt deres svage Side.
:: Ja, hør nu blot! ::

Herr Adolph han sér sig i Kredsen omkring,
De Gjæster han tilkaster knusende Blikke.
Han opdager strax, hvad der nager hans Sind:
Den Sæbe, de bruger, den duer s'gu ikke.
Nej, kjøb min Normale,
Den mest radikale,
Om end I hos mig maa mere betale
:: End andetsteds! ::

Fru Jenny hun sysler ved Sønnebord,
De Fingre ere saa flinke og nemme
Til Kjoler at lave, — deri er hun stor,
Hun dem endevender, naar de er for slemme,
Hun maler, broderer,
Gardiner filerer,
Og Vidnesbyrdet derom leverer
:|: Det nye Hjem. :|:

Hvordan det ellers med Maden skal gaa,
Se, derom tier min Musa stille,
Jeg tænker ofte med Rædsel paa,
Hvordan det gik til, da Jenny hun vilde
Sin Lykke forsøge,
Sin Kogekunst prøve
Og Hønen hun werfed i Flammerne røde,
:|: Jo, den var god! :|:

Gid Hønen i Gryden da blive maa,
Gid hele Verden han maa indsæbe,
Et dundrende Hurra vi raabe paa,
At han Konkurrenter som Fluer maa dræbe.
Sæt Glasset til Munden
Og tøm det til Bunden,
Med Sølv og Guld de blive omspunden
:|: Til femti Aar. :|:

Kjøbenhavn. Trykt hos F. E. Bording.